

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 3. Verba humana.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

TITULUS III. VERBUM. VERBA.

§. I.

Figura, Symbola.

Cunctus autem populus videbat voces, & lampades, & sonitum buccinae. Exod. 20. 18. Lampades quidem videri potuerunt; at sonitus buccinae, & voces, qui videri queunt? Dei voces magis ad oculos, quam ad aures pertinent: quia potius computandæ sunt cum rebus, quam vocibus. Pinna in Eccl. Ethol. 261.

Nè obliuiscaris, verborum. Deut. 4. 9. id est, rerum, & portentorum. Sic verbum pro re accipitur. Psal. 90. 3. *liberavit me de laqueo venantium, & à verbo aspero*, id est, à re aspera, & acerba, Et Luc. 1. 37. *non erit impossibile apud Deum omne verbum*, id est, omnis res. Cornelius hic.

Præceptum Domini lucidum. Psal. 18. 9. Colores quidem lucem excipere possunt; at quomodo præceptum, quod ore profertur, potest illuminare? Quia eloquia divina ad res magis pertinent, quam ad verba: unde, sicut res ista lumen excipiunt, sic etiam Dei sermones. Idem ibidem.

Lingua mea calamus scribe. Psal. 44. 2. Quia, quod lingua dicitur, sonat, & transit; quod scribitur, manet. Cùm ergo dicat Deus Verbum, & Verbum, quod dicitur, non sonet, & transeat; sed & dicatur, & maneat; scriptis hoc Deus maluit comparare, quam sonis. S. August. hic.

Canet tuba. 1. Cor. 15. 52. Quæ est ista tuba, quæ inferis infert bellum, sepulchrorum resolvit moles, intonat mortuis vitam, resurgentibus in lucem perpetem dat triumphum? quæ est? illa; quam Dominus dixit: *mortui audient vocem Filij Dei.* Joan. 5. 25.

§. II.

Verba Christi in cruce.

Quanto brevius dicta sunt; & in articulo, quò seria, & necessaria, agi rerum circumstantia postulat; tanto diligentius inquirenda sunt. Arnoldus Carnot. tr. de 7. V. in Præfat.

DEUS meus! Deus meus! ut quid dereliquisti me! Matth. 27. 46. Absentat se Passionis divinitas. Hoc solius carnis est; in hoc solo se deserit Filius innuit: ut undique sana fi-

dei veritas elucescat, & palàm sit: quia, secundum quod DEUS est, omnino non moritur; Secundum quod homo est, dispensatoriâ ratione ad tempus moriturus deserit. Idem hic. Nescio, fratres mei, si ullus mortalium intelligere possit in hoc mysterio querulæ vocis; quanta, qualiâve, sunt sacramenta, quæ effert? S. Paschas. l. 12. in Matth. Origenes putat, queri Christum de paucitate salvandorum, & multitudine damnandorum; qui fructu Passionis, & mortis, ejus exclusi sunt. Vox plena mysteriis, & doctrinâ, ait.

Consummatum est. Joan. 19. 30. S. Isidorus l. 2. different. lit. P. notat: quòd Christus dixit: *Consummatum est*; & non, perfectum est: nam inter utrumque, ait, est differentia. Perfectum est, cui jam addi nihil potest. Consummatum verò, est quodlibet opus in finem deductum. Indè Christus D. opus redemptionis nostræ dicit esse consummatum, & non perfectum: nam adeò vehemens est ejus amor; quòd non videatur ei totum exhibitum, quod rum postulat, & exoptat. Sylveira hic.

Pater! in manus tuas commendo Spiritum meum. Luc. 23. 46. Primum Verbum à Christo prolatum ait: *nesciebatis? quia in his, quæ Patris mei sunt, oportet me esse?* Luc. 2. 49. Sic ultimum verbum fuit: *Pater! in manus tuas.* Stella hic.

Nota bene: quia non videbis in tota Scriptura septem verba, tantæ dulcedinis, & efficitatis. S. Bernardus tom. 4. l. 45.

§. III.

Verba humana.

ET folium ejus non defluet. Pl. 1. 3. id est, verbum non deorsum fluet. Hugo Card. hic. Otiosum verbum est; quod, aut ratione justæ necessitatis, aut intentione piæ utilitatis, caret. S. Gregor. lib. past. curæ. p. 3. c. 15.

Vilis, & volatilis, res, verbum hominis, nullius molis, nullius ponderis, nullius pretii, nullius soliditatis: aërem verberat; unde & verbum dicitur. S. Bernardus f. 2. in festo SS. Petri & Pauli.

Sicut avarus nummos, ita Religiosus verba sua trutinare debet: nè inutiliter, aut sine lucro, verbum aliquod dicat. Thom. Kemp. l. 8. ad fratres,

TITULUS IV. VERBUM DEI.

§. I.

Figura, Symbola.

Concresecat, ut pluvia, doctrina mea &c. Deut. 32. 2. Quædam prædicatio est quasi imber hyemalis, cum peccatores minis ter-

rentur, ut convertantur. Alia est instar vernæ pluvie, suavis, & placida; cùm exhortatur homines, vel ad penitentiam, vel ad majores in virtute progressus, spe regni celestis; vel ex gratitudine propter accepta beneficia &c. de Ponte in Cant. 2. Exh. 16. §. 14. Imber ergo

notat